

Ζ.Β.

ΑΡΙΘΜΟΣ: 1336/2015

ΤΟ ΤΡΙΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΜΗΜΑ Η'

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές,
Νικόλαο Τσάκο, Πρόεδρο Εφετών, Μαρί Δεργαζαριάν,
Εισηγήτρια, και Κλεόβουλο - Δημήτριο Κοκκορό,
Εφέτες, και την Γραμματέα Βικτωρία Χορτατσιάνη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του
στις 29 Μαΐου 2015, για να δικάσει την υπόθεση
μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΚΚΑΛΟΥΝΤΟΣ - ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ: Του
κατοίκου

οδός ο οποίος παραστάθηκε δια της
πληρεξουσίας δικηγόρου του Κυριακής Πακιρτζίδου
(ΑΜ 3509 του Δ.Σ.Θ.).

ΤΗΣ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΗΣ - ΕΝΑΓΟΥΣΑΣ: Της
ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία

που εδρεύει στη

επί της οδού και εκπροσωπείται
νόμιμα από τον Πρόεδρο του Δ.Σ. και Διευθύνοντα
Σύμβουλο αυτής η οποία
εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της
Ευστάθιο Κουτσοχήνα (ΑΜ 5415 του Δ.Σ.Θ.) βάσει

2 η σελίδα της υπ' αριθμ. 1336/2015 απόφασης του
Τριμελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης

δηλώσεως του άρθρου 242 παρ.2 του Κ.Πολ.Δ.

Η ενάγουσα με την υπ' αριθμ. 45527/2011
αγωγή της, ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου
Θεσσαλονίκης, ζητούσε ότι ανέφερε σ' αυτήν. Το άνω
Δικαστήριο εξέδωσε την υπ' αριθμ. 19297/2014
οριστική απόφασή του με την οποία δέχθηκε εν μέρει
την αγωγή. Κατά της απόφασης αυτής παραπονείται ο
εκκαλών με την υπ' αριθμ. 186/16-01-2015 έφεσή του,
ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου.

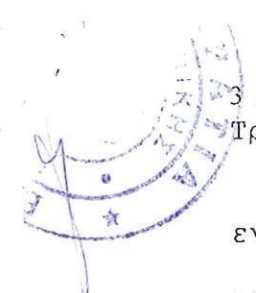
Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης και κατά
την εκφώνησή της από το σχετικό πινάκιο στη σειρά
της, η πληρεξουσία δικηγόρος του εκκαλούντος
παραστάθηκε στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, και
αναφέρθηκε στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσε.
Αντίθετα ο πληρεξούσιος δικηγόρος της
εφεσίβλητης, δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο του
Δικαστηρίου, αλλά κατέθεσε μονομερή δήλωση του
άρθρου 242 παρ. 2 του ΚΠολΔ, όπως ισχύει, και
προκατέθεσε προτάσεις.

ΩΡΗΘΗΚΕ
Ο
ΣΥΓΓΗΤΗΣ

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ

ΕΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η από 16-1-2015 με αριθ. έκθ. κατάθ.
186/16-1-2015 (αύξ. αριθ. κατάθεσης στη Γραμματεία
του Εφετείου 231/20-1-2015) έφεση του εκκαλούντος-

3 η σελίδα της υπ' αριθμ. 1336/2015 απόφασης του
Τριμελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης

εναγομένου που στρέφεται κατά της υπ' αριθ.
19297/2014 οριστικής απόφασης του Πολυμελούς
Πρωτοδικείου έχει ασκηθεί νομότυπα με
την κατάθεση δικογράφου στη γραμματεία του
Δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση (άρθρο 495 παρ.
1 ΚΠολΔ) και εμπρόθεσμα, (άρθρα 495 επ., 511 επ.,
516 § 1 και 517, 518 παρ. 1 ΚΠολΔ), δεδομένου ότι
από τα έγγραφα που υπάρχουν στη δικογραφία
προκύπτει ότι η εκκαλουμένη απόφαση επιδόθηκε στον
εκκαλούντα στις 14-1-2015 (βλ. την υπ' αριθ.
6884^H/14-1-2015 έκθεση επίδοσης του δικαστικού
επιμελητή του Πρωτοδικείου

. Επομένως, πρέπει η έφεση να γίνει τυπικά
δεκτή, εφόσον καταβλήθηκε και το κατ' άρθρο 495
παρ. 4 ΚΠολΔ παράβολο (βλ. τα υπ' αριθ. 2902119 και
2907122 παράβολα του Δημοσίου και τα υπ' αριθ.
92795 και 92796 διπλότυπα ΤΑΧΔΙΚ) και να ερευνηθεί
περαιτέρω, ως προς το παραδεκτό και το βάσιμο των
λόγων της (άρθρο 533 παρ. 1 ΚΠολΔ), κατά την ίδια
διαδικασία που εκδόθηκε η εκκαλούμενη απόφαση.

Με την υπ' αυξ. αριθ. κατάθεσης 45527/24-
11-2011 αγωγή της η ενάγουσα εξέθετε ότι διατηρεί
στη εκδοτικό οίκο και ότι κατόπιν
συμφωνίας με τον τομέα

είναι εκδότρια του δίτομου

συγγράμματος με τίτλο με
συγγραφείς το σύνολο των μελών ΔΕΠ του τομέα
όπως ειδικότερα το σύγγραμμα
περιγράφεται στην αγωγή, το οποίο ήδη από το έτος
1998 προμηθεύει αντί σχετικού τιμήματος στο
Υπουργείο Παιδείας, δια Βίου Μάθησης και
Θρησκευμάτων για την περαιτέρω διανομή του στους
φοιτητές του έκτου εξαμήνου της του

Ότι κατά το ακαδημαϊκό έτος 2011-2012, λόγω
τροποποίησης της σχετικής νομοθεσίας, αποφασίσθηκε
από το Υπουργείο η διανομή στους φοιτητές μόνο του
πρώτου από τους δύο τόμους του ανωτέρω
συγγράμματος. Ότι από τον Σεπτέμβριο του έτους 2011
ο εναγόμενος, ο οποίος διατηρεί στη
ατομική επιχείρηση με χαρτικά, αναλώσιμα και
φωτοτυπίες, προβαίνει σε παράνομη, ήτοι χωρίς την
άδειά της και υπαίτια, μαζική και ολική αναπαραγωγή
πιστών φωτοτυπικών αντιγράφων του δευτέρου τόμου
της τρίτης έκδοσης του ανωτέρω συγγράμματος και
στην πώλησή του στους φοιτητές και στο κοινό έναντι
τιμήματος 30 ευρώ, συμπεριφορά που συνιστά προσβολή
του συγγενικού δικαιώματός της ως εκδότριας κατ'
άρθρο 51 του ν. 2121/1993, εξαιτίας της οποίας
υπέστη ζημία, καθώς επίσης και ηθική βλάβη. Με βάση
το ιστορικό αυτό ζητούσε (μετά τον παραδεκτό

ΠΕΡΛΗΘΗΚΕ
ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

5 η σελίδα της υπ' αριθμ. 1336/2015 απόφασης του
Τριμελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης

περιορισμό του αιτήματος της αγωγής) α) να αναγνωρισθεί το συγγενικό της δικαίωμα ως εκδότριας επί του ανωτέρω συγγράμματος, β) να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να παύσει να αναπαράγει με φωτοτυπίες, ηλεκτρονικές ή άλλες μεθόδους, για σκοπούς εκμετάλλευσης, το παραπάνω σύγγραμμα, καθώς επίσης να παύσει να εκθέτει, κατέχει και διαθέτει προς πώληση αντίγραφα του εν λόγω συγγράμματος και να παραλείπει στο μέλλον τις ανωτέρω ενέργειες, γ) να απειληθεί σε βάρος του εναγομένου χρηματική ποινή, ύψους 5.000 ευρώ και προσωπική κράτηση ενός έτους για κάθε παράβαση του διατακτικού της εκδοθησομένης απόφασης, δ) να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να της καταβάλει το ποσό των 41.795,52 ευρώ, που αποτελεί το διπλάσιο της καθαρής αμοιβής που συνήθως καταβάλλεται για το είδος της εκμετάλλευσης που έκανε χωρίς την άδειά της, σύμφωνα με τους αναφερομένους στην αγωγή υπολογισμούς, ε) να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να της καταβάλει το ποσό των 15.000 ευρώ, ως χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης που υπέστη εξαιτίας της μείωσης της εμπορικής της φήμης και αξιοπιστίας. Επί της αγωγής αυτής εκδόθηκε η εκκαλουμένη, με την οποία έγινε κατά ένα μέρος δεκτή η αγωγή ως κατ' ουσία βάσιμη, υποχρεώνοντας τον εναγόμενο να καταβάλει

στην ενάγουσα το ποσό των 15.000 ευρώ με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής. Με την έφεσή του ο εκκαλών-εναγόμενος παραπονείται ότι η εκκαλουμένη απόφαση προέβη σε εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου και σε κακή εκτίμηση των αποδείξεων και έκανε κατά ένα μέρος δεκτή την αγωγή ως κατ' ουσία βάσιμη και ζητεί την εξαφάνισή της, προκειμένου να απορριφθεί η αγωγή καθ' ολοκληρίαν ως κατ' ουσία/αβάσιμη.

Από τις διατάξεις των άρθρων 1 και 2 του ν. 2121/1993 «πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα» συνάγεται ότι το έργο, ως πνευματικό δημιούργημα λόγου, τέχνης ή επιστήμης που εκφράζεται με οποιαδήποτε μορφή προσιτή στις αισθήσεις, προστατεύεται από την πνευματική ιδιοκτησία - που περιλαμβάνει το δικαίωμα της εκμετάλλευσής του (περιουσιακό δικαίωμα) και το δικαίωμα της προστασίας του προσωπικού δεσμού του δημιουργού προς αυτό (ηθικό δικαίωμα) - εφόσον ανταποκρίνεται στις προϋποθέσεις της γενικής ρήτηρας (άρθρο 2 παρ. 1), δηλαδή εφόσον είναι πρωτότυπο. Η «πρωτοτυπία», η έννοια της οποίας δεν προσδιορίζεται γενικά από τον νόμο, είναι, κατά τη θεωρία της στατιστικής μοναδικότητας που επικρατεί στη νομολογία, η κρίση ότι κάτω από παρόμοιες συνθήκες και με τους ίδιους στόχους

ΕΞΕΡΗΘΗΚΕ
Ο
ΙΣΗΓΗΤΗΣ

7 η σελίδα της υπ' αριθμ. 1336/2015 απόφασης του
Τριμελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης

κανένας άλλος δημιουργός, κατά λογική πιθανολόγηση, δεν θα ήταν σε θέση να δημιουργήσει έργο όμοιο ή ότι το έργο παρουσιάζει μία ατομική ιδιομορφία ή ένα ελάχιστο όριο «δημιουργικού ύψους», έτσι ώστε να ξεχωρίζει και να διαφοροποιείται από τα έργα της καθημερινότητας ή από άλλα παρεμφερή γνωστά έργα (βλ. Μαρίνο, Πνευματική Ιδιοκτησία, 2η έκδοση, Αθήνα - Κομοτηνή 2004, αρ. 145 επ., σελ. 76· ΕφΑΘ 4793/2009, ΔΕΕ 2010, 50 και ΕφΑΘ 2724/2012, ΔΕΕ 2012, 1127). Εξάλλου, στο άρθρο 2 παρ. 1 του παραπάνω νόμου απαριθμούνται εκτενώς, ενδεικτικά, τα πνευματικά δημιουργήματα που εφόσον είναι πρωτότυπα θεωρούνται έργα και είναι αντικείμενα της πνευματικής ιδιοκτησίας, με πρώτα τα «γραπτά κείμενα», κυριότερα είδη των οποίων είναι οι επιστημονικές πραγματείες, κ.λπ.. Περαιτέρω πρέπει να σημειωθεί ότι δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας, δεν μπορεί να αποκτήσει πρωτογενώς το πρόσωπο που συνέπραξε στη δημιουργία του έργου με την οικονομική και μόνο συμβολή του, όπως όταν το έργο δημιουργήθηκε στα πλαίσια παραγγελίας που στηρίζεται σε σύμβαση έργου ή εντολής. Το πρόσωπο αυτό, «π.χ. εκδότης», μόνο δευτερογενής δικαιούχος μπορεί να γίνει, με μεταβίβαση των σχετικών εξουσιών από τον πραγματικό δημιουργό του έργου,

εκτός αν υπάρχει περίπτωση συνδημιουργίας, ή αν την πρωτοβουλία στον πνευματικό τομέα είχε αποκλειστικά αυτός. Αυτό συμβαίνει όταν η εισφορά του παρουσιάζει δημιουργικό ύφος και συνιστά ουσιαστική επέμβαση στο έργο του συγγραφέα (βλ. ΕφΑΘ 8138/2000, ΔΕΕ 2001, 60). Και τούτο, διότι η εκδοτική συνεισφορά στη δημιουργία του βιβλίου έχει οργανωτικό, τεχνικό και επιχειρηματικό χαρακτήρα και συντελείται προκειμένου να αξιοποιηθεί η υποχρέωση του εκδότη να καταστήσει το ήδη διαμορφωμένο και ολοκληρωμένο έργο προσιτό στο κοινό. Η εν λόγω συνεισφορά, περιοριζόμενη στη στοιχειοθεσία, τη σελιδοποίηση, τις τυπικές ή επουσιώδεις διορθώσεις του κειμένου και σε κάθε άλλη υλική εργασία που είναι τεχνικά αναγκαία για την εκδοτική αναπαραγωγή του βιβλίου, και αναγόμενη στην εξωτερική διαμόρφωση της έντυπης έκδοσης του έργου, δεν έχει τα κρίσιμα εννοιολογικά στοιχεία της πνευματικής ιδιοκτησίας και δεν μπορεί να αξιολογηθεί ως συνδημιουργική συμμετοχή στην παραγωγή έργου. Η διάταξη του άρθρου 51 ν. 2121/1993 ορίζει τα εξής: «Εκδότες εντύπων έχουν το δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν την αναπαραγωγή, με φωτοτυπικές, ηλεκτρονικές ή όποιες άλλες μεθόδους, για σκοπούς εκμετάλλευσης, της

ΕΠΙΣΗΜΟΤΗΤΗ
Ο
ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ

9 η σελίδα της υπ' αριθμ. 1336/2015 απόφασης του
Τριμελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης

στοιχειοθεσίας και της σελιδοποίησης των έργων που έχουν εκδώσει». Με την παραπάνω διάταξη εισάγεται στην ελληνική έννομη τάξη ειδικό συγγενικό δικαίωμα των εκδοτών στη σελιδοποίηση/στοιχειοθεσία. Η σελιδοποίηση περιλαμβάνει την τυπογραφική διάταξη, την καταχώρηση κειμένων, γραφικών και εικόνων, τη σχεδίαση, την εικονογράφηση, την επιλογή γραμματοσειρών, την τοποθέτηση στιγμάτων και άλλων γραφικών που καθορίζουν τη μορφή ενός εντύπου. Η στοιχειοθεσία είναι η τεχνική που καθορίζει την οικογένεια και τον τύπο των γραμμάτων, το μέγεθός τους και τη φόρμα που θα τους δοθεί με στόχο την τακτοποίηση των κειμένων στη σελίδα, ώστε μαζί με το υπόλοιπο υλικό (φωτογραφίες, σκίτσα, κ.λπ.) να είναι ευανάγνωστα και καλαίσθητα. Η στοιχειοθεσία και η σελιδοποίηση κατά κανόνα δεν παρουσιάζουν το αναγκαίο δημιουργικό ύφος, ώστε να θεωρηθούν έργα των εικαστικών τεχνών. Τούτο, όμως, δεν επιδρά στην προστασία τους, αφού το άρθρο 51 ν. 2121/1993 δεν θέτει ως κριτήριο την ιδιομορφία ή πρωτοτυπία της στοιχειοθέτησης ή σελιδοποίησης (βλ. Λ. Κοτσίρη, Ειδικό συγγενικό δικαίωμα εκδοτών - Ο τίτλος εντύπου ως σήμα και διακριτικό γνώρισμα, ΔΕΕ 2003, 597 επ.). Περαιτέρω κατά την παρ.2 εδ. α' του άρθρου 65 του ως άνω ν. 2121/1993, όποιος υπαιτίως

προσέβαλε την πνευματική ιδιοκτησία ή τα συγγενικά δικαιώματα άλλου υποχρεούται σε αποζημίωση και ικανοποίηση της ηθικής βλάβης. Με την διάταξη αυτή ενσωματώνεται στο δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας βασικά η ρύθμιση του άρθρου 914 ΑΚ, καθώς και οι αντίστοιχες ρυθμίσεις των άρθρων 57 εδ. γ', 59, 60 εδ. β' και 932 του ίδιου Κώδικα, το πραγματικό δε του κανόνα δικαίου που περιέχει η εν λόγω διάταξη, για ό,τι αφορά την αποζημίωση και την ηθική βλάβη, προϋποθέτει (περιλαμβάνει) υπαιτιότητα και προσβολή της πνευματικής ιδιοκτησίας (ή του συγγενικού δικαιώματος), παράνομη δηλαδή συμπεριφορά. Εξάλλου, κατά την παρ. 3 του αυτού άρθρου 65 του ίδιου ν. 2121/1993, αντί για αποζημίωση και χωρίς υπαιτιότητα του υποχρέου ο δημιουργός ή ο δικαιούχος του συγγενικού δικαιώματος μπορεί να αξιώσει είτε την καταβολή του ποσού κατά το οποίο ο υπόχρεος έγινε πλουσιότερος από την εκμετάλλευση του έργου ή του αντικειμένου συγγενικού δικαιώματος προβλεπόμενου στα άρθρα 46 έως 48 και 51 του νόμου αυτού χωρίς άδεια του δημιουργού ή του δικαιούχου, είτε την καταβολή του κέρδους που ο υπόχρεος αποκόμισε από την εκμετάλλευση αυτή. (ΑΠ 872/2009 ΕΛΛΔνη 2009, 1055ΑΠ 963/2006 ΤρΝομΠλ ΝΟΜΟΣ).

ΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο
ΙΣΗΓΗΤΗΣ

11η σελίδα της υπ' αριθμ. 1336/2015 απόφασης του
Τριμελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης

Στην προκειμένη περίπτωση από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων που εξετάσθηκαν στο ακροατήριο του Πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου και περιέχονται στα ταυτάριθμα με την εκκαλουμένη απόφαση πρακτικά, καθώς επίσης και στα ταυτάριθμα με την υπ' αριθ. 6870/2013 απόφαση πρακτικά του Μονομελούς Πρωτοδικείου από την εκτίμηση των νομίμως και με επίκληση εκατέρωθεν προσκομιζομένων εγγράφων, για μερικά εκ των οποίων μάλιστα γίνεται παρακάτω ειδική αναφορά, χωρίς όμως να παραλειφθεί κανένα από αυτά για την ουσιαστική διάγνωση της διαφοράς, τις υπ' αριθ. 271/6-2-2012 ένορκες βεβαιώσεις των Χρήστου Τάμπα και Ανδρέα Χρυσάνθου ενώπιον της Ειρηνοδίκη οι οποίες ελήφθησαν με επιμέλεια της ενάγουσας, κατόπιν νομότυπης και εμπρόθεσμης κλήτευσης του εναγομένου (βλ. την υπ' αριθ. 4689B/1-2-2012 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης) και από τα διδάγματα της κοινής πείρας που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η ενάγουσα ανώνυμη εταιρία διατηρεί και εκμεταλλεύεται εκδοτικό οίκο στη Θεσσαλονίκη. Στα πλαίσια της εκδοτικής της δραστηριότητας τής ανατέθηκε από τον

Τομέα Παθολογίας του Τμήματος της του
η έκδοση του βιβλίου με τίτλο

Το εν λόγω έργο αποτελείται από δύο τόμους, στη συγγραφή των οποίων είχαν συμπράξει το σύνολο των μελών ΔΕΠ του Τομέα έχει δε έκταση 1.717 σελίδων. Η πρώτη έκδοση αυτού κυκλοφόρησε το έτος 1998, η δεύτερη έκδοση του 2001, ενώ η τρίτη έκδοση το έτος 2004. Το βιβλίο είναι καταχωρημένο από την ενάγουσα στην Εθνική Βιβλιοθήκη της Ελλάδος, το όλο μεν έργο με αριθμό ISBN (διεθνής μοναδικός αριθμός βιβλίου) 960-12-1290-6, ο δε πρώτος και δεύτερος τόμος με αριθμούς ISBN 960-12-1291-4 και ISBN 960-12-1292-2. Ο πρώτος τόμος του έργου περιλαμβάνει τα κεφάλαια 1 έως 6 με τίτλους

εκτείνεται δε από τις σελίδες 7-859, πλέον των εσωφύλλων και των σελίδων του περιεχομένου και ο δεύτερος τόμος περιλαμβάνει τα κεφάλαια 7 έως 14 με τίτλους

ΕΠΙΣΗΜΑΝΘΗΚΕ
Ο
ΣΗΓΗΤΗΣ

13η σελίδα της υπ' αριθμ. 1336/2015 απόφασης του
Τριμελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης

μυοσκελετικού συστήματος»,

εκτείνεται δε από τις σελίδες 865-1717, πλέον των
εσωφύλλων και των σελίδων του περιεχομένου. Η
εκτύπωση των βιβλίων γίνεται με το σύστημα offset,
με την επιλογή υλικών υψηλής ποιότητας, η δε
μορφοποίηση, στοιχειοθεσία και σελιδοποίηση έχει
εκτελεσθεί αποκλειστικά από τους προστηθέντες της
ενάγουσας, από την εργασία των οποίων έχει προκύψει
ένα άψογο στην εμφάνιση αυτών αποτέλεσμα. Με
αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων του Τομέα
από το
έτος 1998 έως το ακαδημαϊκό έτος 2010-2011, οι δύο
τόμοι του εν λόγω συγγράμματος επιλέγονταν για να
διανεμηθούν στου φοιτητές του Στ' εξαμήνου της
σύμφωνα με τις
διατάξεις σχετικά με την επιλογή και έγκριση
διανομής στους φοιτητές διδακτικού βιβλίου από το
ελεύθερο εμπόριο. Κατ' αυτόν τον τρόπο το Υπουργείο
Παιδείας, δια βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων
προμηθευόταν από την ενάγουσα τους δύο τόμους του
παραπάνω συγγράμματος, προκειμένου να διανεμηθεί
στους προαναφερόμενους φοιτητές του Η

ενάγουσα προς απόδειξη του ισχυρισμού της αυτού
προσκομίζει ενδεικτικά α) το υπ' αριθ. 147/19-10-
2009 τιμολόγιο-δελτίο αποστολής, από το οποίο
προκύπτει ότι προμήθευσε το Υπουργείο με 328
τεμάχια του πρώτου τόμου και 328 επίσης τεμάχια του
δευτέρου τόμου του ως άνω συγγράμματος για το έτος
2009, β) το υπ' αριθ. 150/11-10-2010 τιμολόγιο-
δελτίο αποστολής, από το οποίο προκύπτει ότι
προμήθευσε το Υπουργείο με 304 τεμάχια, αντίστοιχα,
από κάθε τόμο του εν λόγω βιβλίου για το έτος 2010,
γ) τα υπ' αριθ. 288 και 289/26-6-2011 τιμολόγια-
δελτία αποστολής, από τα οποία προκύπτει ότι
προμήθευσε το Υπουργείο με 312 τεμάχια, αντίστοιχα,
από κάθε τόμο του εν λόγω βιβλίου για το ακαδημαϊκό
έτος 2010- 2011, αντί συνολικού τιμήματος ποσού
22.256,11 ευρώ (20.897,76 ευρώ πλέον Φ.Π.Α 6,5%,
ήτοι 1.358,35 ευρώ) για έκαστο των τόμων. Κατά το
ακαδημαϊκό όμως έτος 2011-2012, τροποποιήθηκαν οι
διατάξεις οι σχετικές με την επιλογή και διανομή
στους φοιτητές των διδακτικών βιβλίων, οι
οποίες, σε περίπτωση που ένα σύγγραμμα αποτελούνταν
από περισσότερους τόμους, όριζαν ότι επιτρέπονταν
η προμήθεια και η διανομή μόνον ενός από τους
περισσότερους τόμους. Έτσι και στην προκειμένη
περίπτωση αποφασίστηκε η διανομή στους φοιτητές του

ΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο
ΙΣΗΓΗΤΗΣ

Στ' εξαμήνου της Ιατρικής Σχολής του Α.Π.Θ. μόνον
του πρώτου τόμου του συγγράμματος

το οποίο, αντίστοιχα, η ενάγουσα
προμήθευσε στο αρμόδιο Υπουργείο, αντί συνολικού
τιμήματος (συμπεριλαμβανομένου του Φ.Π.Α.) ποσού
21.548,78 (βλ. το προσκομιζόμενο υπ' αριθ. 434/19-
4-2012 τιμολόγιο-δελτίο αποστολής). Ο εναγόμενος, ο
οποίος διατηρεί ατομική επιχείρηση επί της οδού
με αντικείμενο
την πώληση χαρτικών, αναλωσίμων ηλεκτρονικών
υπολογιστών και φωτοτύπηση εγγράφων,
εκμεταλλευόμενος το γεγονός της μη διανομής στους
φοιτητές του δευτέρου τόμου του προαναφερομένου
συγγράμματος, από την αρχή του ακαδημαϊκού έτους
2011-2012, ήτοι από τον Σεπτέμβριο του 2011, προέβη
σε μαζική και ολική αναπαραγωγή πιστών φωτοτυπικών
αντιγράφων του ως άνω βιβλίου, τα οποία στη
συνέχεια πωλούσε στους φοιτητές και στο κοινό
έναντι τιμήματος 30 ευρώ έκαστο. Συγκεκριμένα,
χωρίς να λάβει την άδεια της ενάγουσας, ο
εναγόμενος αντέγραψε ηλεκτρονικά ολόκληρο τον
δεύτερο τόμο του συγγράμματος, το οποίο και
διατηρούσε ως αρχείο στον ηλεκτρονικό του
υπολογιστή. Στη συνέχεια, όταν κάποιος φοιτητής του
ζητούσε το εν λόγω βιβλίο, που σημειωτέον δεν είχε

στην κατοχή του το πρωτότυπο, προκειμένου να προβεί
ο εναγόμενος στη φωτοτύπησή του, αυτός το
αναπαρήγαγε, εκτυπώνοντας το αντίστοιχο αρχείο που
διατηρούσε στον υπολογιστή του και το διέθετε στον
φοιτητή, ο οποίος και κατέβαλε το ποσό των 30 ευρώ,
ήτοι την αξία των φωτοτυπιών. Τούτο κατατέθηκε
σαφώς, με τις ένορκες βεβαιώσεις τους, από τους
Χρήστο Τάμπα, υπάλληλο της ενάγουσας και τον Ανδρέα
Χρυσάνθου, οι οποίοι εμφανίσθηκαν στον εναγόμενο, ο
πρώτος στη 1-11-2011 και ο δεύτερος στις 16-11-2011
και του ζήτησαν να αγοράσουν τον δεύτερο τόμο του
συγγράμματος . Ο εναγόμενος
έδωσε εντολή στο μηχάνημα που είχε αποθηκευμένο το
κείμενο του βιβλίου, το εκτύπωσε, το διαμόρφωσε σε
βιβλίο σε δύο σπιράλ και το πώλησε στους
προαναφερόμενους, αντί 30 ευρώ έκαστο, εκδίδοντας
τις υπ' αριθ. 952/1-11-2011 και 1091/16-11-2011
αποδείξεις πώλησης. Αυτά ήταν πιστά φωτοτυπικά
αντίγραφα του βιβλίου, σε ολική μάλιστα
αναπαραγωγή, που περιελάμβαναν μάλιστα και το
εξώφυλλό του και τις πρώτες σελίδες του βιβλίου,
όπου αναφέρονται οι δικαιούχοι των πνευματικών
δικαιωμάτων , των εκδοτικών
δικαιωμάτων και η
απαγόρευση της αναπαραγωγής του. Η αναπαραγωγή του

ΕΞΗΓΗΘΗΚΕ
Ο
ΙΣΗΓΗΤΗΣ

17η σελίδα της υπ' αριθμ. 1336/2015 απόφασης του
Τριμελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης

συγγραμματος από τον εναγόμενο έγινε προς τον σκοπό της εκμετάλλευσής του, καθόσον χωρίς να προβεί σε χρονοβόρες εργασίες διαμόρφωσης των κειμένων, στοιχειοθέτησης, σελιδοποίησης και έκδοσής τους που συνεπάγονται, αντίστοιχα και καταβολή σημαντικών δαπανών, κατόρθωσε να αναπαράγει τούτο και να το διαθέσει προς πώληση, χωρίς καμία εκ μέρους του προσωπική συμβολή στην όλη διαδικασία. Η χωρίς την άδεια της ενάγουσας αναπαραγωγή του βιβλίου εκ μέρους του εναγομένου προσέβαλε το συγγενικό δικαίωμα της πρώτης στο έργο που έχει εκδώσει και που συνίσταται στη στοιχειοθεσία και τη σελιδοποίηση αυτού. Μάλιστα το όλο εγχείρημα διενεργήθηκε από τον εναγόμενο υπαιτίως και εν γνώσει της ύπαρξης του εκδοτικού δικαιώματος της ενάγουσας και της μη χορήγησης εκ μέρους της τής σχετικής αδείας, εφόσον αυτός αναπαρήγαγε ακόμη και τις πρώτες σελίδες του βιβλίου, στις οποίες αναγράφονταν ρητώς η απαγόρευση της αναπαραγωγής του. Περαιτέρω αποδείχθηκε από τα ίδια αποδεικτικά στοιχεία ότι από την ανωτέρω συμπεριφορά του εναγομένου η ενάγουσα υπέστη ζημία, καθόσον οι φοιτητές του Στ' εξαμήνου της κατά το ακαδημαϊκό έτος 2011-2012 προτίμησαν να προμηθευτούν από τον εναγόμενο τον δεύτερο τόμο του

συγγράμματος σε φωτοτυπημένη αναπαραγωγή του και όχι το πρωτότυπο από την ενάγουσα, η οποία το διέθετε προς πώληση με έκπτωση, ήτοι από την αρχική τιμή των 100 ευρώ στην τιμή των 70,42 ευρώ. Για τον λόγο αυτόν η ενάγουσα πώλησε μόλις 12 αντίτυπα του εν λόγω βιβλίου, ενώ οι φοιτητές ανέρχονταν σε 302 (η ενάγουσα είχε προμηθεύσει το αρμόδιο υπουργείο με 302 αντίτυπα του πρώτου τόμου). Συνεπώς, η ενάγουσα, σύμφωνα με την προεκτεθείσα μείζονα σκέψη, δικαιούται ως αποζημίωση το διπλάσιο της αμοιβής που συνήθως καταβάλλεται για το είδος της εκμετάλλευσης του δικαιώματός της επί του παραπάνω έργου. Κατά την κρίση του Δικαστηρίου τούτου, οι φοιτητές του έκτου εξαμήνου οι οποίοι κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων θα προμηθεύονταν το πρωτότυπο του βιβλίου κατά το συγκεκριμένο ακαδημαϊκό έτος, λαμβανομένου υπόψη, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, ότι κάποιοι εξ αυτών θα δανείζονταν το βιβλίο από φοιτητές των προηγούμενων ετών ή θα προέβαιναν στη φωτοτύπηση τούτων για ιδιωτική τους χρήση από το πρωτότυπο που θα κατείχαν άλλοι φοιτητές ή άλλως θα μελετούσαν τούτο στη βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου, ανέρχονται στους 200. Περαιτέρω, υπολογιζομένου του προσδοκώμενου εκ μέρους της ενάγουσας καθαρού

ΕΞΗΡΗΘΗΚΕ
Ο
ΠΡΟΪΣΤΗΤΗΣ

19η σελίδα της υπ' αριθμ. 1336/2015 απόφασης του
Τριμελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης

κέρδους από το προαναφερόμενο έργο, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας ανέρχονταν κατά χρόνο εκείνο στο ποσό των 3.500 ευρώ. Συνεπώς, η αποζημίωση που πρέπει να καταβάλει ο εναγόμενος στην ενάγουσα, κατ' άρθρο 65 παρ. 2 εδ. β ν. 2121/1993 ανέρχεται στο διπλάσιο ποσό ήτοι στις 7.000 (3.500 X 2) ευρώ. Επίσης εξ αιτίας της παράνομης και υπαίτιας συμπεριφοράς του εναγομένου η ενάγουσα υπέστη ηθική βλάβη, καθόσον κλονίσθηκε η εμπορική της αξιοπιστία, η επαγγελματική της φήμη και το κύρος της ως ενός εκδοτικού οίκου που επί σειρά δεκαετιών είχε προβεί επιτυχώς σε εκατοντάδες εκδόσεις επιστημονικών συγγραμμάτων. Συνεπώς, η ενάγουσα δικαιούται χρηματικής ικανοποίησης, η οποία, λαμβανομένων υπόψη του είδους της προσβολής, του βαθμού της υπαιτιότητας του εναγομένου, των συνεπειών αυτής και της οικονομικής κατάστασης των διαδίκων μερών, πρέπει να προσδιορισθεί στο ποσό των 3.000 ευρώ. Κατόπιν τούτου, πρέπει να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να καταβάλει στην ενάγουσα για τις προαναφερόμενες αιτίες το συνολικό ποσό των 10.000 (7.000 + 3.000) ευρώ.

Με βάση όσα εκτέθηκαν πιο πάνω, εφόσον το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο με την εκκαλουμένη απόφαση έκρινε διαφορετικά με όσα εκτέθηκαν πιο πάνω, η

έφεση του εκκαλούντος πρέπει να γίνει δεκτή ως
κατ' ουσία βάσιμη και να εξαφανισθεί η εκκαλουμένη
υπ' αριθ. 19297/2014 απόφαση του Πολυμελούς
Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης. Στη συνέχεια, αφού
δικασθεί η υπόθεση από το Δικαστήριο αυτό (άρθρο
535 παρ. 1 ΚΠολΔ), πρέπει να γίνει κατά ένα μέρος
δεκτή η αγωγή ως κατ' ουσία βάσιμη, και α) να
αναγνωρισθεί το συγγενικό δικαίωμα της ενάγουσας
ως εκδότριας επί του ανωτέρω συγγράμματος, β) να
υποχρεωθεί ο εναγόμενος να παύσει να αναπαράγει με
φωτοτυπίες, ηλεκτρονικές ή άλλες μεθόδους, για
σκοπούς εκμετάλλευσης το παραπάνω σύγγραμμα, καθώς
επίσης να παύσει να κατέχει, να εκθέτει και να
διαθέτει προς πώληση αντίγραφα του άνω
σύγγραμματος και να παραλείπει στο μέλλον τις
ανωτέρω ενέργειες, απειλουμένης σε βάρος του
χρηματικής ποινής 1.000 ευρώ και προσωπική κράτηση
ενός (1) μηνός για κάθε παράβαση της ως άνω
διάταξης και γ) να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να
καταβάλει στην ενάγουσα το συνολικό ποσό των 10.000
ευρώ με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής.
Περαιτέρω πρέπει να διαταχθεί η απόδοση του
παραβόλου στον εκκαλούντα, ο οποίος πρέπει να
καταδικασθεί στην καταβολή κατά ένα μέρος των
δικαστικών εξόδων της εφεσίβλητης και για τους δύο

ΠΕΡΙΛΗΨΗ
ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

21η σελίδα της υπ' αριθμ. 1336/2015 απόφασης του
Τριμελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης

βαθμούς δικαιοδοσίας, κατά μέρος ανάλογο της νίκης
και ήττας αυτών (άρθρ. 183, 176, 178 και 191 παρ.2
ΚΠολΔ), όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ κατ' αντιμωλίαν των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά και κατ' ουσία την από
16-1-2015 με αυξ. αριθ. έκθ. κατάθ. 186/16-1-2015
έφεση του εκκαλούντος-εναγομένου κατά της υπ'
αριθ. 19297/2014 οριστικής απόφασης του
Πολυμελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, που
εκδόθηκε κατά την τακτική διαδικασία.

ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ την ως άνω απόφαση.

ΚΡΑΤΕΙ την υπόθεση και δικάζει την υπ'
αυξ. αριθ. κατάθεσης 45527/2011 αγωγή.

ΔΕΧΕΤΑΙ κατά ένα μέρος την αγωγή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον εναγόμενο να παύσει να
αναπαράγει με φωτοτυπίες, ηλεκτρονικές ή άλλες
μεθόδους, για σκοπούς εκμετάλλευσης το
αναφερόμενο στο αιτιολογικό της παρούσας
σύγγραμμα, καθώς επίσης να παύσει να κατέχει, να
εκθέτει και να διαθέτει προς πώληση αντίγραφα
του ως άνω συγγράμματος και να παραλείπει στο
μέλλον τις ανωτέρω ενέργειες.

ΑΠΕΙΛΕΙ σε βάρος του εναγομένου
χρηματική ποινή χιλίων (1000) ευρώ και προσωπική

22η σελίδα της υπ' αριθμ. 1336/2015 απόφασης του
Τριμελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης

κράτηση ενός (1) μηνός για κάθε παράβαση του
διατακτικού της ανωτέρω διάταξης.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον εναγόμενο να καταβάλει
στην ενάγουσα το συνολικό ποσό των δέκα χιλιάδων
(10.000) ευρώ με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση
της αγωγής.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την απόδοση του παραβόλου στον
εκκαλούντα.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον εκκαλούντα-εναγόμενο
στα δικαστικά έξοδα της εφεσίβλητης-ενάγουσας
αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας, τα οποία
ορίζει στο ποσό των χιλίων (1.000) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε στη Θεσσαλονίκη
την 18 Ιουνίου 2015, σε μυστική διάσκεψη και
δημοσιεύθηκε στο ακροατήριό του την 26 Ιουνίου
2015, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, απόντων των
διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, με
παρούσα τη Γραμματέα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ ΥΠΟΒΕΣΤΕ
19/11/2016
Γραμματέας

ΣΗΜΗΤΗΣΗ
ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ